

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krone, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 13 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravištvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake peti-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratne inseriranje znaten popust.

Okrajni zastop v Konjicah za- pravlja kmetom denar.

Dne 21. sušca t. l. se je vršila plenarna seja okrajnega zastopa v Konjicah, pri kateri je revizijski odsek poročal o računu okrajnega zastopa za l. 1903. Pri tej seji so prišle — da se milo izrazimo — prav čudne reči na dan. Konjiški okrajni zastop je potegnil krinko raz sebe, in v vsej goloti se je pokazalo to nemško gospodarstvo.

Pri seji se je namreč poročalo, da je prišlo v okrajni zastop od okrajne hranilnice v Konjicah predlani 3900 kron, da pa je od te svote ostalo samo 2000 kron v blagajni, ostalih 1900 kron pa se je razdelilo, to se pravi, razmetalo.

Primanjkljaj, oziroma preostanek 1900 kron je podnačelnik okrajne hranilnice, gospod Pučnik, opravičeval s tem, da je hranilnica ta znesek deloma darovala požarnima brambama v Konjicah in Ločah ter mariborskemu „Studentenheimu“ (!), deloma dala podporo hranilnici v Št. Lenartu v Slov. goricah, ki je proslula vsled defraudacij nemškega župana Mravлага.

Vidite, Slovenci konjiškega okraja, tako se dela z vašim denarjem! Okrajni zastop, to je, njegovo nemčurško načelstvo, je denar ki bi se moral uporabiti v Vaš blagor, podarilo v pokritje od Nemca ukradene vsote v Št. Lenartu in nemškega, Slovencev nepristopnega Studentenheima. Okrajna hranilnica je denarni zavod konjiškega okraja, kjer stanuje nad 21.000 Slovencev in samo kakih 1000 posilincev, podlih odpadnikov.

V smislu pravil mora rezervni zaklad doseči visokost 18.000 K, in če se je to doseglo, mora prebitek dobiti okrajni zastop. Le zaradi tega je prevzel okraj jamčenje za uloge in obrestovanje.

Ravnateljstvo hranilnice se voli od okrajnega zastopa, je toraj organ okrajnega zastopa; hranilnični odsek sme in mora oskrbovati rezervni zaklad, nikakor pa ni opravičen denarja komu darovati.

Uboži okrajni zastop Konjiški si mora prav lepo premisliti, kako naj z denarjem štedi, če se premisli, da mora okraj jamčiti za obresti letnih 8000 K za ozkotirno železnico Poličane-Konjice.

Zaostala plačila narasla so dosedaj na 60.000 K, katere je dolžan konjiški okraj štajerskemu železniškemu odseku in okrajne doklade so se zvišale od 27% na 41%.

In to breme moramo edino le pripisati šovinistom nemške večine v okr. zastopu, ki so na vsak način hoteli imeti ozkotirno železnico in niso poslušali pametnejše slovenske mafjšine, ki je predlagala normalnotirno železnico z nadaljevanjem proti Sp. Dravogradu.

Tem gospodom torej imamo se zahvaliti za to neprenosno breme — davek letnih 8000 K, kar znaša petino vseh okrajnih doklad; plačilna obveznost pa bode trajala večno, ker ta ozkotirna železnica nikdar uspevala ne bode.

Nekaj olajšave mora dati okrajna hranilnica, ker mora po pravilih prebitek okrajni blagajni oddati.

A kako gospodarijo z okrajno hranilnico?! Pri stanju hranilnih ulog po 798.285/86 K in rezervnega zaklada po 136.576/63 K izkazala je ista samo 5252 K 97 v čistega dobička.

Upravni stroški pa znašajo 6020 K 71 v beri: šest tisoč dvajset kron 71 v!

To da misliti! Koliko višji bi bil lahko čisti dobiček in koliko manjši upravni stroški!

Gospodje si pač mastno dajo plačati svoj izboren trud! Mesto da bi skrbeli za svoj okraj, mečejo denar v namene, ki so naravnost protivni, sovražni slovenskemu prebivalstvu konjiškemu!

A ne samo na gospodarskem polju, tudi na narodnem tepta nemčurška večina z nogami naše narodne pravice, torej tudi pravice in čast konjiškega naroda.

Ud tega okrajnega zastopa je tudi dr. Rudolf, katerega so okoliške slovenske občine volile v okrajni zastop. Kot poročevalac govori slovenski, ker vsi udje okrajnega zastopa razumejo slovenski, nemški pa ne! Nek zagrizen član pa je ob eni takšnih prilik začel žvižgati, nakar je drugače pošten čevljar Kovatsch, nahujskan od konjiškega župana, dr. Kadiuniga, nujno predlagal, naj se slovenski jezik izključi pri sejah okrajnega zastopa. To je nesramnost, da je ni večje, in konjiškim Slovencev mora kri zaliti obraz, da se godi nekaj gorostasnega v zastopu, ki upravlja popolnoma slovenski okraj, ako izvzamemo nekaj ljudi brez značaja, ki nočejo ostati poštenjaki, Slovenci.

Vi si pa zapomnite, Konjičani, kako oblastno hočejo pritepenci gospodovati nad vami, kako zaničujejo naš jezik, naš amanet, dedovino očetov. Nujno je potreba trdne politične organizacije v konjiškem okraju in sistematičnega dela, da pridemo kam naprej. Pokažimo Nemcem, da hočemo biti sami gospodarji na svoji zemlji. Naj si zapomni renegatska druhal: „Kdor seje veter, žanje burjo!“

Omenimo samo še, da pogrša slovenska manjšina pri sejah vladnega zastopnika, kateri bi s svojim ugledom uplival na zagrizene izvoljence odpadniške družbe, da ne bi na tako nečuden način zalili Slovencev. Mi pa si priznajmo, da smo sami mnogo krivi, da je konjiški okraj tako nizko padel v narodnem oziru, da si že upa kak „čevljarček“, katerega so poneumili renegatje, se zadirati v slovenski jezik! Če pa pojde tako naprej, bodo še nadalje konjiški bajtarji - nemčurji vladali zastop slovenskega okraja. Na delo!

Dravinčan.

Domače in druge vesti.

Graški satrap Gleispach se zopet pripravlja, da preslepari slovenske uradnike. V celjskem, mariborskem, ljubljanskem in novomeškem sodnem okrožju je izpraznjenih več mest, ki bi se imele izpopolniti že meseca februarja, a o sodnijskih imenovanjih ni duha, ne sluha. Za tem se skriva nov sovražni naklep slovenožrea, Gleispacha, ki hoče na vsak način slovenskim uradnikom odjesti najboljše mesta in jih oddati priseljenim Nemcem in nemčurjem, ki so ali popolnoma nesposobni za službovanje v slovenskih deželah ali pa so največji sovražniki slovenskega ljudstva. Na ta izpraznjena mesta bi morali biti imenovani sami Slovenci, ker je namreč tekom zadnjega leta napravilo mnogo slovenskih avskultantov sodnijske izpite. Nemški avskultantje pa se v svoji lenobi niso brigali za povišanje v službi, ker vedo, da nad njimi čuje oko Gleispachovo, ki ne bo dovolil, da bi jih prehiteli marljivejši in sposobnejši slovenski tovariši. Meseca februarja so izostala imenovanja, da se da s tem nemškim avskultantom prilika, položiti sodnijske izpite, in

si s tem pridobe spričevala za najboljše službena mesta. — Lisjaka Gleispacha pa vrhutega se straši parlament, ki ravno sedaj zboruje: Tam bi slovenski poslanci takoj ošibali pristranska in krivična imenovanja njegova. Da pa se temu ogne, je imenovanja odložil za čas, ko bo odgoden državni zbor. Naši državni poslanci so opozorjeni, da preprečijo kolikor toliko Gleispachove načrte. Videant consules...

Sovraštvo celjskih renegatov njihova nestrpnost in nemčurški šovinizem se je na eklatanten način pokazal zopet ob zadnjih vojaških naborih. Slovenski fantje z narodnimi trikolorami na prsih so bili predmet strupenih in barabskih napadov; če je kak mladenič samo rahlo zaukal, že je letela vsa bagaza skupaj, drli so po redarje, če niso bili slučajno navzoči, in jih dolžili najstrašnejših pregreškov. Naborniki iz Št. Jurja, ki so se pripeljali v mesto na dveh, z narodnimi prapori okrašenimi vozovi, se niso smeli peljati nazaj skozi mesto. Redarji so jim zaprli pot, in morali so voziti skozi stranske ulice, da so dospeli iz Celja. O, kako široko pa so odprte duri v nemčurške štacune! Tam naj bi se postavili policaji in stražili vhod slovenskim kmetom. Št. Jurčani pa so klicali: „Bomo že doma povedali, kakšni so celjski nemčurji!“ — Da, to povejte povsod, razglasite vsem, da so v Celju kramarji, ki ljuto sovražijo nas in naš materni jezik. To mora vedeti ves narod, se ravnati po tem, hoditi memo nemčurških kramarij. Potem se bo zmajalo zidovje nemčurškega mesta in zagromelo v posip in prah.

Celje — letovišče. Pomlad je tu, in kmalu pride gospoda iz večjih mest v letovišča. Tudi v Celje jih pride nekaj, a izgublja to mesto leto za letom vedno bolj svojo privlačno moč. Samo kak posebež še pride pogledat Celje kot nekako čudo, ker je razupito kakor nieno drugo mesto v Avstriji. Pride tudi kak ekstremni bismarkovec razširjat svojo nekulturo, a mirnih gostov, ki pridejo v letovišča na odpočitek, teh ni. Saj v istini jih ne čaka posebno razvedrilo, ako se jim vedno in vedno tuli na uho in se berači pri njih za vse mogoče ultranemške zavode. Slišali smo že, ko so pondarjali nemški gostje, da so meščani, s katerimi so prišli v dotiko, siroveži. „Nein, so grobe Leute hab' ich noch nie gesehen!“ (Ne, tako sirovih ljudi še nisem videla.) To so besede, ki jih je izustila neka Dunajčanka. Sedaj so v odboru za promet tujcev sami najzagrizenejši ljudje, s katerimi Slovenci ne moremo imeti nikake dotike, zato se pojavlja misel, da bi si slovenski Celjani ustanovili enako društvo, da bi vabili Slované v našo sredino. Nemogoče to ni, na ta način bi se krepila tudi slovanska misel med okoličani.

Celjsko porotno sodišče. Za predsednika drugega porotnega zasedanja leta 1905 je imenovan za predsednika predsednik celjskega okrožnega sodišča Anton pl. Wurmser, za njegovega namestnika višji sodnijski svetnik Jožef Reitter in svetnika Alojzij Gregorin in dr. Gustav Smolej.

Osebnosti. Deželosodni svetnik v Ljubljani dr. Jakob Kavčič je imenovan za predsednika okrožnega sodišča v Novem mestu; sodni svetnik pri nadsodišču v Gradcu Josip Lienhart je postal sodni nadsvetnik, dočim je dobil deželni sodni svetnik Ivan Škerlj v Novem mestu naslov in značaj sodnega nadsvetnika. Premeščeni so sodni pristavi: Dr. Anton Rojic iz Sevnice v Celje,

dr. Fr. Hradetzky iz Celja v Celovec. Sodna svetnika sta postala na svojih mestih okrajna sodnika Josip Sitter v Brežicah in dr. Ivan Presker v Ormožu. Za okrajnega sodnika je imenovan sodni pristav dr. Fr. Zangger v Konjicah za Rogatec. Za sodnega pristava je imenovan avskultant dr. Josip Oswatitsch za Sevnico.

— **Žandarji** — menda od tukajšnje orožniške posadke — so peli v nedeljo teden pred polnočjo na celjskem kolodvoru prusaško pesem „Heil dir im Siegeskranz!“ Avstrija se more zanesti na takšne čuvaje javnega reda. Taki ljudje naj bodo branitelji avstrijske državne misli! Vidi se, da ne nosijo samo prusaških havb, temveč da so jih te že okužile in predelale v Prusake bismarkovega kova. Srečna Avstrija!

— **Südmarkin kramar** „der billige Mann“ pa razume svoj posel! Na oblekah v izložbenem oknu ima namreč krive cene, to je, nižje, kakor jih stavi kupcu. Tak slučaj se je zgodil v nedeljo; neka gospa je hotela kupiti otročjo janko, ki je stala v izložbenem oknu, in na njej cena 18 krajcarjev. Reče židu, naj ji proda to oblačilce, a premetenec iztrga v naglici listek, na katerem je cena, in zahteva več od kupčevalke. Tako se hoče slepiti pri nas; sicer bodo pa vsi kupci prav kmalu obračunali s cenanim možem, pred katerim so že pred njegovim prihodom v mesto svarili plakati po ulicah: Achtung vor dem Juden! (Čuvajte se juda!)

— **Umrl** je v soboto mariborski notar, dr. Reidinger v 49 letu.

— **V konkurz mora ali živ ali mrtev.** Tako se zdi človeku glede celjskega nemškega trgovca J. Hasenbüchel je s podporo „Südmärke“ prevzel trgovino špecerije, katero je prej imel znani razgrajac Polanetz, ki je pa konkurz napravil in šel po svetu. Hasenbüchel pa do svoje smrti ni konkurza napovedal. Ko je pa umrl, je bil na njegovo zapuščeno trgovino že tri dni pozneje prilepljen razglas konkurza. Živ je ušel konkurzu, po njegovi smrti se pa ni dalo več zakriti, da so dolgovi daleč presežali zapuščeno imetje. Samo nemško mišljenje in „Südmärke“ ne obvarujejo celjskega nemškega trgovca propada.

— **Slovenske kľofute** na „nemške gsihte“ je deževalo preteklo nedeljo na Dobrni. Od leve in desne so padale in vseh petero prstov se je različno poznalo. Kaj pa je bilo? E, kaj pa tak! Še niti zaradi volitev ne! Vrbski „nemški pjebi“ in njih ožji prijatelji so imeli nedeljsko vajo v „Styrii“ in gališki fantje so jim zrahljali kosti njihovega rojstva. Pravijo, da tudi klanškega „nemškega“ Počivavnika „nemški“ sin ni dobil premalo. Bojimo se, da ne bi kje prihodnji obč. odbor o katerem na Vrbi sanjajo, da bo nemški, v zahvalo za Dobrni izkazano dobroto volil slov. galiških fantov za častne občane dohrnske. Nikakor ne odobrujemo tepežev med fanti, v tem slučaju pa rečemo, da je bilo škoda za vsako kľofuto, katera je padla mimo. To je bil vendar enkrat „Hajl in Zig“. Tulili so Vrbljani, „Zig“ pa je bil na gališki strani. Živela vrbska pijana nemška korajža in živele vroče gališke kľofute. „Hajl in Zig“!

— **Kako „Südmärk“ berači?** Postala je že prava, najnižkotnejša beračica slavna nemška „südmärke“. Čujmo, kaj vse nabira: Zamaške od vinskih likerskih in drugih steklenic, stare tube, črepinje, razbito posodo, star papir itd. Res stara beračica, ki po gnoju hodi in brska po odpadkih. Morda pa odpre „tandlarijo“?

— **Za častnega člana** je izvolilo teharsko politično društvo gospoda dr. Josipa Štora. Vrlemu rodoljubu, ki s toliko požrtvovalnostjo deluje za slovensko čast plemenite teharske občine bodi to imenovanje v malo, a slavno plačilo njegovega truda.

— **Iz Teharij.** Tu se razširja žalostna vest; preljubljeni in častivredni naš puščavnik izpod sv. Ane nad Teharji nas meni zapustiti ter se preseliti k sv. Uršuli, tja blizu koroške meje. Slehernemu, ki sliši to vest, se globoko užalosti srce, da bi nas ravno sedaj zapustil puščavnik, ko je tako nujno potreben. Bile so nedavno na Teharjih občinske volitve in marsikateri Teharčan je narodno grešil, sedaj je ravno postni čas, v Celju se oznanjuje sv. misijon in puščavnik bi sedaj le imel prav veliko dela, ko bi grešnikom, ki so narodno grešili, pomagal vest izpraševati za velikonočno spoved. Uvažujte, prečastljivi puščavnik te besede, ostanite v svojem brlogu pri sv. Ani, ne bomo vas več nafarijali. Udani narodni Teharčani.

— **Slovensko kat. politično društvo za Teharje in Prožin** priredi izvenredni občni zbor v nedeljo, dne 9. aprila t. l. v vili g. Pečnaka ob 4. uri popoldne, h kateremu vabi vse svoje ude družveni odbor. K občnemu zboru prideta državni poslanec, vitez Berks in deželni poslanec g. dr. Juro Hrašovec, kjer bosta poročala o političnem položaju. Na dnevnem redu so razven tega razni nasveti. Želimo, da se tudi zunanji udi udeležijo tega zbora v polnem številu.

— **Občinske volitve v Studencih pri Mariboru** niso izpadle za Slovence tako povoljno kakor so pričakovali, vendar pa so dosegli lep uspeh. Nemčurske vrste so prodrle, prvi trije slovenski občinski odborniki pridejo v posvetovalnico. Izvoljen je namreč v prvem razredu Slovenec,

gosp. Andrej Klemenčak, v drugem pa gg. V. Hrastnik in L. Lešnik.

— **Bela zastava** je vihrala z vranskega sodišča od predzadnje sobote opoldne do 7. ure v nedeljo zvečer v znamenje, da je bila jetnišnica brez prebivalcev.

— **Šolske vesti na Štajerskem.** Razširi se dvorazrednica v Št. Petru v Sav. dolini v trirazrednico. — V pokoj je šel nadučitelj v Obrajni (okraj Radgona) Marko Herzog. — Stalni so postali na svojih dosedanjih mestih Rudolf Kankowsky na šoli Leitersberg-Krčovina pri Mariboru, Marija Windischer v Dobovi pri Brežicah, Jospina Derstvenšek pri Sv. Antonu v Slov. goricah, Ana Bitenc v Dobju pri Planini in Emilia Kren v Olimju pri Podčetrtku. Nadalje so premeščeni, oziroma imenovani za stalne: v Kapli J. Mencinger iz Lipnice (ta gotovo ne zna besede slovenske, a pouk v Kapli je še nemško-slovenski), v Slov. Bistrici Emil Veršič od Sv. Miklavža pri Ormožu, v Tepini Marija Pavlič iz Pribove, a učiteljica Ana Zupančič pride iz Čadrama v Etmissl na Gor. Štajersko.

— **Ustrelil se je** v Mariboru 26 letni sin Otmar trgovca Koroschetza.

— **V Ptuj** pride dne 27. aprila v stalno garnizijo pionirski bataljon št. 15 iz Klosterneburga.

— **Brežice.** Ko so bile pred dvema leti šipe „Narodnega doma“ ter župnišča pobite, so pisali nemškutarji, da so Slovenci sami šipe pobili. Ko so po noči na ponedeljek nemškutarski pobačini pobili tablo tvrde Uršič & Lipej, ki se nahaja v „Narodnem domu“, so se ti ostudneži lagali po „Grazer Tagblattu“, da si je tvrdka razbila napis sama, ker je napis premalo vlekel. — „Tagblatt“ trdi, da „solche freche Tat hat kein Deutscher getan“. Dotični dopisnik je bil gotovo poleg, in njegova trditev je resnična, ker imamo le pet Nemcev v Brežicah in ti so pošteni ljudje, razbil je tablo gotovo nemškutar! Okoličani brežiški. Vam je gotovo znano, da Uršič & Lipej reklame ne potrebuje, dobro, ceno blago, točna postrežba in pošteno ravnanje je reklama. Uršič & Lipej ter Varlec konkurirata lahko z vsako tvrdko, nemškutarskih kramarčkov v Brežicah pa ne štejemo med konkurente. Ti nesramneži lovijo naše ljudstvo na ulici in jih s silo vlačijo v svoje „stacune“. Nekaj takega se zgodi v Gradcu na takozvanem „fecenmarktu“, pač tudi reklama. Pri nemčurskih tvrdkah komiji iz slovenskih ljudi brijejo norca. Okoličani, zapomnite si to!

— **Dobova pri Brežicah.** Pri nas in na Kranjskem se meri prav po avstrijski meri. V Jesenicah so imenovali pred kratkim 13 odličnih mož častnimi občani. Nemi se so pritožili in vlada je sklep občinskega odbora razveljavila vsled nekih formalnih pogrškov. Sedaj pa so Jeseničani dobili 14 častnih občanov. Meseca grudna je imenovala občina Veliki obrež pri Brežicah notarja dr. Wiesthalerja in nadučitelja ponemčevalnice v Brežicah Hinterholzerja častnimi člani slovenske občine Veliki obrež. Wiesthaler ni časti željen, je pa politik. Hinterholzer je pa bolan na duši, in misli, da si bo stem pridobil zgubljen ugled. Obadva pa nista za dotično občino storila kaj izvanrednega, ali pa dobrega. Župan Zajc je v svoji neumnosti storil to, kar še nihče ni storil na Štajerskem. On je osramotil slovensko občino in sam sebe. Zavedni možje naše občine so se proti temu protipostavnemu ravnanju župana „Saitza“ pritožili pri glavarstvu v Brežicah, to pa ni tako urno, ko kranjske politične oblasti. Občina veliki obrež šteje 12 udov zastopa. Pri dotični seji je le bilo 7 udov, osmi se je še le po seji podpisal. Ker je sklepčen občinski zbor le takrat, ako sta najmanj dve tretjini udov navzoči, je torej imenovanje Hinterholzerja in Wiesthalerja častnimi člani protipostavno.

— **Sadje in vinorojsko društvo za šoštanski okraj** s sedežem Št. Ilj pri Velenju vabi vse svoje člane, naj pridejo po sadno drevje, oziroma cepiče sledečih jabolčnih vrst: Ananas, Kanada, Sevnška voščenska, Škarlatka, Beli zimski in letni Kalvil, Kronasta, Kaselska in Harbertova reneta, Zlata parmena, Vinšča, Ripstonov in Londonski pepinek, Veliki renski bob, Železnica, Mašanca, Cesarjevič, Kardinal in od hrusk: Blumenbahova, Lesenobarvena, Dielova in Dehantova maslenka in Dobra Lojzika, Koroška in Knausova moštnica. Ako se ne zglašijo dovolj članov, se bodo razdelili cepiči drugim prošnjikom, koji naj vpošljejo naprej znamko za poštnino.

— **Podružnica sv. Cirila in Metoda na Vranskem** je poslala vodstvu v Ljubljani za l. četrtletje 1905 lepo svoto 230 K. V tej svoti je tudi čisti dohodek veselice pri Brinovcu dne 12. februarja v znesku 137 K in darilo Vranske posojilnice 20 K.

— **Šoštanj.** Tukajšnja narodna godba šteje sedaj 20 mož in že igra prav dobro. Slovenska obrtnika, sedlar in klepar, bi v Šoštanju našla dober zaslužek, ako sta tudi za godbo porabna. Naj bi se taka dva mojstra oglašila pri kapelniku „Šoštanske narodne godbe“. Pozivljemo, naj cejsko obrtno društvo posreduje v tem oziru.

— **Smrt v Savinji.** Pretekli teden je vtonil v Savinji niže Mozirja posestnik Grahot iz Bočne. Prišel je pod splav ter se zadušil.

— **Uboj.** Pred kakimi 14 dnevi so se stepli fantje iz Prepol pri Sv. Margareti na Dravskem polju. Pri tem je nekdo posestnikovega sina Stumbergerja udaril z motiko v prsa. Ranjenca so prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer je dne 26. marca umrl.

— **Na progi Celje-Velenje** so z dne 1. aprilom otvorili novo postajo Paka, ki leži med Rečico na Paki in Šoštanjem za osebni in tovarni promet. Vozne vstopnice se izdajajo nasproti obstajališču v gostilni g. Mihelea.

— **Slovensko gledališko predstavo v Brežicah** prirede slovenski gledališki igralci iz Ljubljane dne 9. aprila t. l. Na sporedu so operne pevске točke, kupleti in veseloigre. Ista gledališka družba priredi tudi predstavo v Ptaju, po mnogih krajih Kranjskega, Primorskega, Dalmacije in Hrvatske.

— **Ustrelil se mariborski državni poslanec, dr. Wolfhardt** na Dunaju, kjer je imel odvetniško pisarno, v petek, 31. marca, po noči. V četrtek ga ni bilo v pisarno, noč je preživel v veseli družbi, zjutraj pa so ga dobili na njegovem stanovanju mrtvega. Sedaj je pred ogledalom, z revolverjem v oledenelih prstih. Kroglo si je pogнал pod desnim ušesom v glavo. Bil je tudi načelnik zloglasnega „Schulvereina“. Prepeljali so truplo v Maribor in zakopali. Govori se različno in sicer, da je bil na živcih bolan ali pa, da je imel nesrečo v gospodarskih špekulacijah. No, pa to je končno za nas manj važno. Opomnimo le, da je z dr. Wolfhardtom preminul človek, ki je spodnještajerskim Slovincem toliko žalega prizadejal kakor malokdo. Imel je kot podpredsednik nemške ljudske stranke na Dunaju v vseh Spodnje Štajerskega se tičočih zadevah na odločilnih mestih zelo veliko besedo. Uradniška imenovanja odločbe glede našega šolstva, vse to se je zadnji čas godilo glede Spodnje Štajerske večinoma pod pritiskom dr. Wolfhardta imenom nemške stranke. Kot človek nas seveda nič ne briga, kot politik nam pa ostane pač v neprijetnem spominu.

— **Udiranje zemlje v Halozah.** Vsled ugreznanja je podsula zemlja tudi več občinskih cest, ter so najmanj pet mesecev neporabne za vozni promet. Vsled tega so cele vasi v Halozah zaprte svetu; ljudje ne morejo spraviti na sejm svojih skromnih pridelkov drugače, kakor da jih znosijo na ramah po strmih stezah. Zato ne morejo prodati sena, ki ga jim je nekaj ostalo, tudi vina se ne more spečati. Edini sel, ki še obiskuje Haloze, je davčni eksekutor, ki ima dosti potov vsled revščine, ki je zadela naš okraj.

— **V Rimskih toplicah** se otvori sezona vsled zgodaj nastopivšega lepega vremena že s 1. majem. Od tedaj bodo obstajali na tamošnji postaji tudi vsi brzovlaki med kopalisko sezono.

— **Dober odgovor.** V znani zadevi Ornigg contra dr. Tavčar in dr. Brumen trdi „Grazer Tagblatt“, kakor smo že poročali, da se je Orniggu zgodila krivica, ker je najvišje sodišče deleziralo za obravnavo ljubljansko sodišče. „Grazer Tagblatt“ trdi, da bi bili mariborski porotniki sodili pravično, ljubljanski bodo pa krivično. Na to infamijo odgovarja „Slovenski Štajerc“, da so bili mariborski porotniki tisti, ki so svoj čas Bratuša spoznali krivim, češ, da je umoril, spekel in snedel svojega otroka, vsled česar je bil obsojen na vešala, pozneje se je pa izkazalo, da je bil Bratuša nedolžen! Tu imate pravičnost in nepristranost nemške porotniške klopi mariborske!

— **„V boj proti alkoholni kugi“** je naslov majhni brošurici, katero je prestavil iz nemščine g. A. Ogorelec, nadučitelj pri Sv. Barbari v Halozah. Brošurica razpravlja: 1. Kaj je alkohol? 2. Kdo je pivec? 3. Zakaj se toliko pije? 4. Zakaj se še pije? 5. Katere bolezni lahko dobi pivec? 6. Kje je meja med pivcem iz navade in med pijancem? 7. Proč z alkoholnimi pijačami! 8. Kako naj alkoholni kugi izpodkopamo tla? Brošurico ima v zalogi pisatelj.

— **Deželnozborske volitve** v veleposestvu na Kranjskem mestu umrlih viteza Langerja in dr. Schafferja se vrše dne 17. aprila. Število volilcev znaša 84. Nemška liberalna stranka more, kakor trdi „Slovenec“ zanesljivo računati le na 35 glasov, in z isto gotovostjo bi mogla slovenska stranka računati na 34 glasov. Ostalih 15 glasov je dvomljivih, deloma so konzervativni, deloma iz drugih vzrokov. Ako je položaj res takšen, bi bilo pač vredno, da se slovenska stranka udeleži volitve. A niti do tega ne pride!

— **V Ameriko** se je dne 14. marca t. l. zopet odpeljalo 230 Kranjcev. V letošnjem letu se je dosedaj samo čez Hamburg-Bremen izselilo nad 55.579 oseb v Ameriko, medtem ko se je lani do tega časa izselilo 27.497 oseb. Od teh oseb sta dve tretjini doma iz Avstro-Ogrske.

— **Prebivalstva na Kranjskem** je bilo koncem lanskega leta 509.697.

— **Šesti shod slovenskih časnikarjev** se bo vršil v Voloskem-Opatiji od 14. do 16. maja t. l. Njegov program bo obsegal zlasti strokovno stanovsko organizacijo. Krajevni odbor v Voloskem pripravlja shod; v njem so gg. dr. I. Pošič, odvetnik v Voloskem, Viktor Car Emin, pisatelj v Opatiji in Julij Miran, učitelj in posestnik v Opatiji. — Pristopnice k shodu se naj pošiljajo

tajniku „Osrednje zveze slovanskih časnikarjev“ g. Fr. Hovorka v Pragi (Žitna ul. 2. 21.) naj-pozneje do 15. aprila t. l. — Pristopnina v znesku 15 K pa se naj pošlje blagajniku Jos. Kuffnerju uradniku „Narodnih Listov“ v Pragi.

Radodarni Čehi. Te dni je imelo češko šolsko društvo „Ustredni Matica Skolska“ svoj letni občni zbor, na katerem se je razglasilo, da se je nabralo za šolske potrebe tega društva med Čehi, velikansko svoto 614.088 K in 49 v. Ta svota nam jasno pove, kako so naši bratje Čehi uneti in požrtvovalni rodoljubi, pri njih prihodki in nabiranje za šolsko družbo vsako leto rasejo in so prav lansko leto nabrali okoli 40.000 K denarja več nego v kateremkoli v poprejšnjem letu. Ako bi se z enako požrtvovalnostjo nabiralo tudi za našo šolsko družbo „Cirila in Metoda“, bi gotovo čeprav ne tako ogromne a vendar primerne svote zabeležila v svoj letni dohodek.

Društveno gibanje.

Vabilo na občni zbor „Slovenskega delavskega podpornega društva“, ki se vrši v nedeljo, dne 16. aprila t. l., ob 3. uri popoldne v društvenih prostorih v Savinjski ulici v Celju: Dnevni red: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo vinskega odseka. 5. Volitev odbora. 6. Raznoterosti. (Vprašanje glede „Delavskega doma“ se bode zopet temeljito razpravljalo). Ako bi občni zbor ob napovedani uri ne bil sklepčen, se vrši isti pol ure pozneje pri vsakem številu navzočih.

Vabilo k rednemu občnemu zboru „Šaleske posojilnice in štedilnice v Velenju“ registrirane zadrage z neomejeno zavezo, v nedeljo, dne 7. maja 1905 ob 2. uri popoldne v posojilniški pisarni v Velenju. Ako ta dan ne pride zadostno število zadržnikov, vrši se občni zbor dne 14. maja 1905 ravno tam ob isti uri in z istim dnevnim redom pri vsakem številu zadržnikov.

Posojilnica v Trbovljah je imela lani v desetem upravnem letu 115 zadržnikov s 517 deleži. Hranilnih knjžic obsega 513 za 329.656 K. 40 vin. Dolžnikov ima posojilnica 106, ki dolgujejo skupaj 198.888 K 87 vin. Čistega dobička je bilo 1976 K 69 vin., od tega je darovala med drugim 30 K „Družbi sv. Cirila in Metoda“, 30 K pa „Dijaški kuhinji v Celju“. Posojilnica je član „Zveze slov. posojilnic v Celju“.

Prostovoljno gasilno društvo v Dolu je imelo dne 26. izvola 1905 svoj občni zbor, pri katerem si je izvolilo zopet načelnikom veleza-sluznega gosp. nadčitelja Antona Gnusa; za namestnika g. Josipa Roš in odbornikom gg. Josipa Gorišek, Ferdo Motnikar in Franca Laznik.

Dopisi.

Pučavnik izpod sv. Ane nad Teharji. (Dalje.) Zanimiv je bil tudi prizor, o katerem so že listi poročali, ko je prišel na volišče prečastiti zlatomašnik, teharski župnik in konzistorijalni svetnik g. Ant. Sibal, ter ga je volilna komisija zavrnila, češ, da mora imeti pooblastilo, in če mu ne dovoli voliti kot upravitelju teharskega župnišča. To je pa bil višek nesramnosti, katero je izumila volilna komisija. Kdo pa naj da teharskemu župniku pooblastilo? Ali morda papež, ali škof? O, ne, je odločila volilna komisija — „ampak cekmoštri“ ki nimajo s posestvom gospoda župnika nič opraviti.

Ker so volitve v III. razredu v zvezi pritisku nemške komisije za nemškutarje neugodno izpadle, si je izmislila komisija in zahtevala, da ne sme na volišče več kot po dva ali trije volilci, da se mora volišče strogo nadzorovati od orožnikov, katerih je bilo precejšno število 25. febr. t. l. na Teharjih, v kar pa slovenski volilci in občinstvo nikakor niso dovolili, sklicujoči se na § 21 obč. volitvenega reda za Štajersko, kateri določa, da je volitev javna, vsled česar si ni upal c. kr. okrajni komisar izprazniti volilne dvorane.

Mislili so si, v kalni vodi je dobro ribariti. Ali previdni teharski volilci so jim štrene zmešali in jako pazljivo čakali na izid volitev v II. razredu.

„Komaj pa je bila volitev v II. in III. razr. končana, so zavirale po Teharjih slovenske trobojnice in zaslišali so se po vaši urnobesni živio-klici, dočim je pri „deutschem Mihelnu“, kjer so dobivali nemški volilci ves dan „ajmoht, gulaž pa Freibier“ kar naenkrat „prasic“ čep odnesla.

Štorovski kramar Peer, ki se štuli za največjega Germana, pa je doma le iz kozjanskega okraja, ker še nemške besede poznal ni, je užival od strani volilne komisije milost, da je smel pri skrutiniju edini ostati v volilni dvorani ter si zapisovati vse dogodke. Žalostnega obraza je pokukal skozi vrata, poklical Jellecka, mu podal šifrirano telefonično naznanilo, katero je Jellek kar v žep vtaknil, potem pa jo za vglom občinske hiše natihoma pobral.

O volitvah v I. razredu se je tudi nekaj lepega pripetilo. Komaj je namreč pripeljal ravnatelj Jellek na smrt bolnega pruskega protesta Engelna pod pazduho na volišče, se je

oglasil kot volilec tudi Kurt pl. Mayer iz Bežigrada in oddal svoj glas kot 13. nemškutar za štorovsko stranko; letos so namreč imeli v I. razr. nemškutarji 13 glasov in naključje je menda bilo, da je 13. glas oddal bivši jud, sedanji protestant.

III.

Komaj so bile volitve v vseh treh razredih končane, se je začela na občinskih potih in cestah prava pravcata bitka.

Štorovski delavec, po domače Butala N. Majerl je udaril brez vsacega povoda kočijaža dr. Štora, Matijata Valenčaka s tako silo v obraz, da je skoraj oko steklo in da še sedaj pravi, da vidi kar 4 konje, kadar vozi.

Sicer je pa bil Majerl zaradi svojega junaškega čina od kazenskega sodnika ne pohvaljen ampak obsojen, da mora nesrečnemu kočijažu povrniti tudi precej znatno odškodnino, drugače bo nekaj dni pihal tudi vročo kačo.

Vpijanili so se pa štorovski volilci, ki so klicali ves čas „Los von Rom“ tako, da so ves čas urha na pomoč klicali. Pili so namreč potem še pri Šajtegelnu in henlali, potem pa nekaterim narodnim volilcem pobili okna. Naročena nemškutarska godba pa jo je tiho odgodla proti Štoram.

Dobrna pri Celju. (Resna beseda dobrnskim Nemcem in nemčurjem). Vi-harnejših časov, kakor so sedaj, Dobrna ni videla od tiste dobe, ko je občina prišla v slovenske roke. In od tega je že dolgo. Može, ki delujejo pri občinskem odboru blizu 20 let, se ne spominjajo, da bi se delalo na tak način proti domačinom, kateri imajo brez dvoma več pravic do svoje občine, kakor pa ljudje, ki se slučajno zadržujejo nekaj časa na Dobrni, da si služijo, bodisi pošteno ali nepošteno, svoj kruh. Slovenci smo sicer vajeni od nekdanjega ravnarja od tujcev, usiljenih nam po višji moči ali privandranih iz lastnega nagiba, a kar je preveč, je preveč. Narodni čut se ne da zajeziti s kruto silo; ljubezen do rodne zemlje ne zatreti tudi s kanoni ne. Vera v lastno moč je tudi pri nas postala trdnejša; zavest, da se borimo za sveto stvar, za domačo grudo, ta zavest je podvojila naš pogum. In naj sipajo naši sovražniki na nas laži in obrekovanja, denar ali pijačo, sedaj smo proti takim rečem že slepi in gluhi. Ne skrivamo pred svetom resnice, zato tudi javno povemo, da je tudi pri nas nekaj garjevih kostrunov in ovc, a z veseljem tudi lahko zabeležimo, da ta bolezen gre nazaj. Zdrava pamet slovenskega ljudstva je spregledala vso zlobnost sovražnikov, vse ostudne zvijače in prazne obljube, polne blestečih besed a votle vsebine in s srdom obrača dobrnski Slovenec hrbet tistim, kateri so mu prišli nasproti mahaje z repom, a s skritimi kremplji kakor maček. Ker se pa nadaljujejo različni poskusi ujeti na nemčurski lim slovenske volilce in volilke, in ker se pri tem rabijo pripomočki, katerih se pošten nasprotnik ne poslužuje, sili nas tako ravnanje k zadnjemu sredstvu, da namreč gremo v boj z najhujšim orožjem, ki nam je postavno dovoljeno za svojo samoobrambo. In tega orožja ne skrivamo. Javno bomo razvili bojni prapor, javno razodeli svoj cilj, a tudi brez vsakih ozirov proti temu cilju korakali z neovrznim namenom streti pod seboj vse, kar se nam bo stavilo nasproti. Naj bo to zadnje svarilo prizadetim!

Dolgo vrsto let smo mirno živeli v svoji občini in pri volitvah v občinski zastop nismo stali na skrajno narodnem stališču, kar spričuje to, da smo volili g. Orosel-na starejšega ne samo v odbor, ampak celo za prvega svetovalca. Imeli smo moč, da bi ga bili lahko pustili pasti, a tega nismo storili, da nam tudi najhujši nasprotnik ni mogel predbacivati ozkosrčnega strankarstva. To je dobro vedel tudi g. Orosel in volil je naše moze.

Prišli so pa ljudje na Dobrno, katerim njih častihlepnost in skrajno nemško strankarsko stališče ni pustilo, da bi spoštovali dosedanje mirne razmere med tujimi in domačini.

Začeli so rovat in rovat, v začetku tajno, sedaj pa očito proti slovenskemu ljudstvu sploh in proti občinskemu odboru posebej. G. Orosel je moral na njih povelje izstopiti iz odbora in to nam je bilo znamenje, da se od sedaj začena nova doba narodnega življenja na Dobrni. Naša sreča je bila, da smo spredvideli nakane sovražnikov in da smo imeli dovolj časa za priprave. Kmalu bo padla odločitev. In že danes izrečemo, da bo ta odločitev zares odločilna.

Razmere med nami in med našimi nasprotniki so se poostrele tako, da jih ni lahko mogoče ublažiti. Jez med nami in med onimi je postal tako visok, da ga ni lahko mogoče razdreti. Tudi ne bomo poskušali, da bi razdrl ta jez. Dobro vemo, kar nas čaka, če bi propadli, zato bomo storili vse, kar se da in napeli vse sile, da zmagamo. In zmagati moramo. Ob enem pa hočemo slovensko stranko v občinskem odboru očistiti vsega, kar ni zanesljivo. Nasprotniki sami so nas potisnili na to skrajno stališče.

Pardona ne sprejmemo, pa tudi ne damo. Za nobeno ceno pa ne nemčurjem in Nemcu Auer-ju in tistim, ki so nas sramotno izdali. Potem pa bomo obračunali. Zapomnili si bomo vse in poplačali nasprotnikom to, kar trpimo sedaj v volilnem boju od nasprotne strani. In zbal se ne

bodemo nikogar in ničesar. Kakor so brezobzirni oni, tako bomo tudi mi. Veter so sejali, naj se potem ne pritožujejo, če bodo želi vihar. Pravico imamo podpirati samo slovenske obrtnike, gostilne in štacune, in nobena moč na celem svetu nas ne more siliti dati vinarja zaslužka ljudem, ki delajo s takimi podlimi sredstvi proti nam. Dobro in natanko si bomo pogledali prijatelje in sovražnike, da vemo enkrat za vselej, kdo je naš in kdo ni naš. In potem pričnemo ples, da bo nasprotnikom šumelo po glavi. Povemo pa že sedaj: če bodo nasprotniki tudi cvilili gladu, sli bomo mimo njih in poznali samo en cilj in ta je: Slovenec naj bo svoj gospodar na svoji zemlji. Naj torej pride kmalu odločilni dan!

Slovenj gradec. Nemčurska ne-strpnost. Da se izkaže tista hvalisana pravico-ljubnost naših Nemcev in posilinemcev napram tukajšnjim slovenskim prebivalcem, hočemo širšim krogom obelodaniti sledeči dogodek.

Dne 18. svečana je vpsalalo vodstvo „Nar. doma“ v Slovenj gradcu mestnemu občinskemu uradu v Slovenj gradcu kot stavbeni oblasti v slovenskem jeziku sestavljeno prošnjo za dovoljenje stavbenih sprememb pri poslopju „Nar. doma“ v Slovenj gradcu. To stavbeno prošnjo je vrnil mestni občinski urad z dopisom z dne 5. sušca t. l. z ukazom, isti nemški prevod pridjati, oziroma prošnjo v nemškem jeziku vložiti. Proti temu odloku je vložil znani narodnjak g. Jak. Vrečko v imenu „Narodnega doma“ dne 11. sušca t. l. pri c. kr. okraj. glavarstvu Slovenj gradec obširno pismo pritožbo zaradi zavrnitve slovenske stavbene prošnje.

Dne 18. sušca t. l. smo prejeli od c. kr. okraj. glavarstva Slovenj gradec pod št. 5322 sledečo rešitev:

„C. kr. okrajno glavarstvo ugodno pritožbi in razsodi, da je mestni občinski urad slovenj graški dolžan, v slovenskem jeziku sestavljeno prošnjo sprejeti, o isti poslovati in isto rešiti, ker se ima slovenski jezik v okolišju mestne občine Slovenj gradec kot v deželi navadni jezik smatrati in ker so oblasti in tudi občinski uradi v smislu člana 19 odst. 2. zakona z dne 21. grudnia 1867 drž. zak. št. 142 glasom državnega temeljnega zakona dolžni, vloge strank v jeziku, v dotični deželi ali kraju dežele navadnem, sprejemati. K temu se pripomni, da imajo avtonomne oblasti in uradi sicer pravico, gotovi jezik kot njihov službeni jezik določevati, vendar jim ne pristoja pravica, tudi od tretje osebe zahtevati, posluževati se v prometu z njimi izključno tega jezika“.

Iz tega je razvidno, kako se skušajo zatirati tudi najmanjše pravice slovenskega naroda. Mi pa bomo stali vedno na braniku za našo sveto stvar; naš klic gre v prvi vrsti našim tu-okrajnim občinam, da si predstojajo razsodbo pri uradovanju dobro zapamtijo, kajti s skupnim do-slednim delovanjem bomo tudi kratitelje naših pravic vgnali v kozji rog.

Politični pregled.

Skupni avstro-ogrski dolgovi so koncem junija 1904 znašali 5.413.920.599 kron 93 vin. posebe ima Avstrija dolga (koncem junija 1904) 3.876.267.167 K 14 vin. Torej znašajo vsi dolgovi izvemši one, ki jih ima Ogrska na svoj račun, 9.290.187.767 K 7 v. Obresti od skupnega avstro-ogrškega dolga za l. 1905. znašajo 214.587.323 K. Teh obresti plača Ogrska 60.320.771 K, torej odpade na Avstrijo še 154.266.552 kron. Letos se odplača skupnega dolga 22.925.631 kron. Dasi je naša država pred avstro-ogrsko nagodbo iz leta 1867 naredila dolgove skupno za obe državni polovici, vendar so Madžari s svojo odločnostjo dosegli, da plačujejo samo 300.000 K na leto v odplačilo starega dolga, ki ga je skupna država naredila še pred nagodbo vsled vojsk. Zato plača letos Avstrija 22.623.631 kron, dočim Mažari le 300.000 kron. Tako nas Mažari izsesavajo. Obresti avstr. dolga znašajo za tekoče leto 195.785.855 K in so od lanskega leta višji za 22.729.471 K. To kaže, da je prejšnja vlada, kakor znano, naredila nove dolgove za železnice itd. Pokritje pa znaša 32.961.563 K nepokrit primanjkljaj torej 342.052.470 kron. Ako pristejemo še upravne stroške v znesku 1.252.666 K, pride letos med državne izdatke samo na račun dolgov 343.305.136 kron.

Ogrska kriza je bila rešena na nepri-čakovan način. Sedanja večina je odgodila za dve leti svoje zahteve v armadi, krona je pa izjavila, da se odpove glede večjih izdatkov za armado in mornarico. Tudi ne bo zahtevala večjega števila vojaških novincev. Avstrijski politikisti tako rešitvijo krize ne morejo biti zadovoljni, ker to je rešitev na račun Avstrije. O armadi je že sklepala delegacija. Zdaj se pa kar kratko ovrže delegacijski sklep Madžarom na ljubo. To je protinstavno in bo gotovo zbudilo mogočen odpor v avstrijskih krogih. Ta dveletni mir ni nič drugega, kakor zvijača, da se ta čas obnovi nagodba, ki Avstrijo toliko stane. Pod plaščem miru se bode doseglo vse, kar žele Madžari, potem bodo pa zopet nastopili in izsiljevali vedno več.

— **Balkan.** Turška vlada vedno toži o vstaškem gibanju v Makedoniji in očita Bolgariji, da pospešuje makedonske vstaše. Bolgarski vojni minister je vsled tega vsem poveljnikom bolgarskega obmejnega kordona strogo zapovedal, naj preprečijo prestop bolgarskih vstašev v Makedonijo. Kakor poročajo konzuli, postopa turško vojaštvo jako sirovo z bolgarskim prebivalstvom v Makedoniji. Turški vojaki obkolijo gotovo okrožje in iščejo orožja. Pri tem pa trpinčijo in ropajo, kolikor le morejo. V Belgrad so došla poročila, da bo proglašena splošna vstaja dne 27. aprila. Nad 50.000 oboroženih vstašev čaka le še na znamenja, da prično vstajo. Tudi med Albanci se pojavlja vstaško gibanje. V Belgradu pa menijo, da letos v Makedoniji ne bo vstaje. Turki so namreč zbrali v Makedoniji velike čete in tudi evropsko orožništvo uspešno nastopa proti vstaškim četam. Nadalje je pa tudi nemogoče povzročiti splošne vstaje v Makedoniji, ker so srbske in grške vstaške čete v neprestanem boju z bolgarskimi vstaši.

— **Poljaki na Pruskem.** Berolinski Poljaki so ozlovoljeni radi vednega preganjanja, ki so mu izpostavljeni od strani pruske vlade. Besede, ki jih je izustil pred kratkim v pruski zbornici poslanec Gersdorff, „naj poljska kača ne dviga glave, ker je bo ‚furor teutonicus‘ strl“, smatrajo za napoved novih preganjanj. Govori se, da so pruski Poljaki naprosili avstro-ogrškega poslanika, ki je odšel v Budimpešto, da naj se zavzame zanje pri cesarju Francu Jožefu.

Rusko-japonska vojna.

O tretjem ruskem brodovju se poroča, da je odplulo iz Sueza in gre proti jugu. Japonski admiral Togo je s svojim brodovjem na potu, da zabrani združenje ruskih brodovij. Roždestvenski plove proti Sumatri. Z otokov sv. Mavricija so videli prvo in drugo baltiško brodovje 900 milj od Ceylona jadrali navidezno v smeri proti Sundaotokom.

Brodovje admirala Roždestvenskija je velikega pomena za izid vojne. Angleški pomorski uradi na oceanu poročajo svoji vladi najmanjše vesti ali dogodke, ki so v zvezi z ruskim vojnim brodovjem in poznajo tudi stanje moštva, sposobnost in red, ker o vsem tem se v angleškem novinstvu piše in razpravlja. Je torej jako zanimivo, kak bode nastop ruskega brodovja in pa kod pride Roždestvenski na Daljni Vstok.

Tretja ruska eskadra pod poveljstvom Nebogatova je že priplula v Gibuti, francosko luko, ki leži na severni afriški obali v južnem zalivu Rudečega morja; in ko se tukaj preskrbi z vsem potrebnim, odpluje preko Indijskega oceana proti brodovju Roždestvenskega, kateri najbrže pričakuje to eskadro na odprtem morju, ker je že okoli 20. pr. m. odplul iz Madagaskarja. Nebogatovo brodovje pluje z veliko hitrostjo in se le kratko ustavlja po raznih lukah, kar pomeni, da mora do določenega časa dospeti v že naprej dogovorjeni kraj. Ta hitrost tretje eskadre izključuje mogočnost, da bi Roždestvenski na Indijskem oceanu čakal prihod četrte eskadre, katera se šele pripravlja na odhod iz Libave.

Ko se Roždestvenskiju pridruži eskadra Nebogatova z petimi ladjami, narase število ruskih vojnih ladij na 45 med temi je 10 oklopnih. Lahko pa se temu brodovju pridruži še nekaj navadnih pomožnih križaric ruske prostovoljne mornarice. Nek francoski list je izračunal, ako se napravi primer med ruskim in japonskim brodovjem, da bode imela Rusija premoč, ker lahko postavi 3 oklopnice proti 2 japonskim. Japonska flota pa bo močnejša v številu in veljavi torpedovk.

Ako Roždestvenski ne počaka četrte eskadre, bode tekom enega meseca slišati o velikih pomorskih bitkah, katere odločijo o uspehu vojne. Mogoče pa je tudi, da se Roždestvenski še za nekaj časa ogne pomorski bitki in pripelje svoje ladije prej v Vladivostok, da jih ondi uredi in očisti. Tega se Japonci boje, zato postavljajo na vseh morskih tesnecih ladje, katere naj poizvedujejo, po kateri poti krene rusko brodovje na Daljni Vzhod.

Japonci so iznova pričeli prodirati iz Petrograda poročajo: Sovražne čete, nahajajoče se 30 km južno od ruskih postojank so se zadnje dni nenavadno ojačile. Pričakujejo napada na ruske postojanke. — Tudi druga znamenja kažejo, da se bliža zopetna japonska ofenziva. Močne tolpe Hunguzov neprenehoma obkrožujejo ruske prednje straže. Nekaj nočnih napadov na prednje čete je bilo z uspehom odbitih. Zadnjega marca so se južno od Kirina vršili boji prednjih straž. En japonski oddelek je v poizvedovalno svrhu napadel čete generala Miščenk. Japonci so bili odbiti. Vedno prihajajo nova ojačenja za Japonce. Peterburški brzogovorni urad poroča iz Gunšulina 1. aprila: Japonci postajajo v svojem veselju nad našim umikanjem vedno predrznejši. Dne 29. marca je napadla japonska patrolja na desnem krilu mali ruski oddelek. Ruska konjenica Miščenkovega oddelka sovražnika ni le z lahkoto odbila, ampak vjela celo sedem Japoncev. — Iz Mukdena poročajo: Japonci so zopet resno pričeli zasledovati Ruse. Vrše se neprestano medsebojni boji. Rusi zadržujejo Japonce, dokler niso vse njihove čete v varnosti.

To stane mnogo žrtev nakonjenici. Kurokijeva armada razvija živahno delavnost ter poiskuje najbrže zopet obširno akcijo.

— **Strah pred Hunguzi.** Guverner amurske provincije poroča, da se je pojavilo na desnem bregu reke Amur mnogo hunguških čet. V celi provinciji je ta grozna novica povzročila pravcato paniko. — Prebivalstvo beži v gore ter zapušča vse svoje imetje. V Blagoveščensku se je sestavil bataljon prostovoljcev v obrambo prebivalstva. Hunguške čete smatrajo splošno kot prednje čete od vzhoda prodirajočega večjega japonskega oddelka. Prebivalstvo še vedno beži iz Harbina. Tudi Kitajci kar v trumah zapuščajo mesto. Vstaja kaznjencev na Sahalinu še ni udušena. Pregnanci so zažgali v Korzakovu ječo in vladno poslopje ter s silo oprostili več nevarnih zločincev. — Sodi se, da so vstajo povzročili japonski agentje v dogovoru s političnimi prognanci.

Četrta ruska eskadra odpluje, kakor poročajo ruski listi, meseca aprila na Daljni Vstok. Eskadra bo mnogo močnejša, nego se je nameravalo ter bo sestavljena iz novih ladij. Najbrže počaka Roždestvenski tudi na to eskadro, da močan pripluje Japoncem nasproti.

Kaj hočejo sedaj Japonci? Ni poročil o kolikor večjih vojnih operacijah. Japonci pač premišlujejo, kaj bi storili. Storili pa bi radi troje. Uničili bi radi armado Lineviča, vzeli bi radi Vladivostok in Roždestvenskega bi radi potopili. Če se lotijo obleganja Vladivostoka, bodo potrebovali nad 100.000 mož; vsled tega oslabi armada Ojame ter se tako poveča moč Rusov. Rusi polagajo veliko važnost sedaj na morje; zato pa čaka Roždestvenski, da bo mogel stopiti pred Japonce z mogočno eskadro. Istotako pa se tudi Japonci pripravljajo na morju na skrajni odpor. Utegne priti do pomorske bitke, kakoršne še ni videl svet.

Japonsko brodovje. Japonsko brodovje ima po hudih izgubah pred Port Arturjem le 4 bojne ladje. Japonska ima pa 7 oklopnih in 16 navadnih križaric. Sedaj pa je spuščena v morje bojna ladja „Kašima“. Njena posestrima „Katori“ še ni dodelana. „Kašima“ je 139 m dolga in 24 m široka ter ima 16.400 ton., 18.000 konjskih sil. Ko bi nevtralitetni zakoni ne branili, bi ladja takoj odšla na Japonsko, sedaj pa mora ostati na Angleškem do konca vojne.

Koliko stane doslej vojna? Rusija je potrošila doslej za vojno okroglo 1 milijardo in 500.000 K. Japonska pa 1 milijardo in 700.000 kron. Japonska je pač imela doslej več moči na bojišču, odtod tudi večji troški. Japonska je imela doslej na bojišču okoli 900.000 mož, Rusija pa okoli 750.000 s 13.000 častniki. To število ne dosega niti stanja ruske vojske v miru — Japonci pa so poslali doslej v boj, kar sploh imajo vojaško izvežbanih ljudij. — To vpoštevajo tudi razni nemški listi, in nekateri pišejo še precej odkrito, da more Rusija na vsak način zmagati.

Tokio, 3. aprila. Iz glavnega stana japonske mandžurske armade se poroča, da se nahajajo japonske prednje čete blizu Hajluna. Dne 28. marca so opazili pri Saučenenu, 30 milj jugozapadno od Hajluna, 300 ruskih konjenikov. Pri Saučenenu imajo Rusi še 2000 konjenikov in druge vojake v skupni moči 4000 mož.

Tokio, 3. aprila. Rusi so za seboj železnice razdrli. Na vzhodnem delu se Rusi koncentrirajo pri Kirinu, v središču se umikanje dalje vrši. Železniško postajo Čvangniaise so Rusi zažgali, na zahodnem krilu stoje Rusi pri Fengovo in okolici.

Loterijske številke.

Trst, dne 1. aprila 1904: 11, 9, 28, 56, 81.
Linc, „ „ „ „ 13, 5, 82, 68, 86.

Posojilnica v Slovenski Bistrici

registrovana zadruga z neomejeno zavezo vabi svoje društvenike na

redni občni zbor

v sredo dne 19. aprila t. l. popoldne v uradnih prostorih.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnštva.
2. Potrjenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Predlogi in nasveti.

(170) 1

Načelnstvo.

16.000 trtnih rezanic
Riparia Portalis

ima naprodaj (169) 2-1

društvo „Gospodar“ v Petrovčah pri Celju.

Spretnega
stenografa
veščega slovenske in nemške steno-
grafije sprejme
dr. IVAN DEČKO
odvetnik v Celju, Rotovške ulice
št. 19. — Vstop 15. t. m. — Plača
po dogovoru. (171) 4-1

Veliko presenečenje!
Nikdar v življenju več take prilike!
500 komadov za gl. 1.95.

1 prekrasno pozlačena, precizijska ura z verižico, natančno idoča, za kar se 3 leta jamči, 1 moderna svileni kravata za gospode, 3 komadi ff. žepnih robocev, 1 eleg. prstan za gospode s ponarejenim zlahtnim kamnom, 1 elegantna damska broža, 1 prekrasno žepno toaletno zrcalce, 1 usnat mošnjček za denar, 1 žepni nožek s pripravo, 1 par manšetnih gumbov, 3 naprsni gumbi, vsi iz double zlata s patentiranim zaklepom, pisalna priprava iz niklja, mičen album s prekrasnimi slikami, 3 šaljivi predmeti, ki vzbujajo pri mladih in starih veliko veselost, 1 jako koristno navodilo za sestavljanje pisem, 20 predmetov, potrebnih za dopisovanje, in še čez 400 raznih predmetov, ki so v domačiji neobhodno potrebni. Vse skupaj z uro vred, ki je sama tega denarja vredna, velja samo gl. 1.95. Razpošilja proti postnemu povzetju, ali če se denar naprej pošlje.

Dunajska razpošiljalna tvrdka

P. LUST, Krakov št. 512.

(172) NB. Za neugajajoče se vrne denar. 2-1

Najboljše nepremočljive

plahte za vozove in konje

šinje za tovorne vozove po novih predpisih, jeklene in železne,

raznovrstno poljsko orodje,

drevesne žagice, škarje za trte

ima v zalogi in priporoča po najnižjih cenah

trgovina „Merkur“, P. Majdič, Celje.

— Za spomladno gnojenje: Tomaževa žlindra in kajnit. —